

Heimdall-broder m fl,

I går blev det inte riktigt som planerat. Ovanligt många hade anmält sig, säkerligen därför att ämnet kändes mycket angeläget och talaren mycket intressant. Emellertid inflöt med 24 timmars varsel besked från honom att han inte kunde komma.

Vad göra? Ställa in? Nej, det visade sig inte vara något alternativ redan därför att restaurangen redan inhandlat mat.

Anlita akuta reservlistan? Nej, den visade sig inte ha fyllts på sedan ordföranden för ett par år sedan fick hoppa in och tala om författaren Frank Heller.

Avisera samtliga anmälda att det i stället fick bli enbart allmänt samkväm? Tja, en tänkbar möjlighet.

Det var vår gillesmästare som föreslog att ordföranden åter skulle ersätta och den här gången improviserat kåsera om **Försvarets tolkskola**, där han gjorde sin första värnpliktstjänstgöring 1961/62.

Ja, så fick det bli med blixtneddelande till alla anmälda att de under sådana omständigheter förstås kunde avanmäla sig.

Ett tiotal nappade på den kroken - flera fö med den omtänksamt tröstande upplysningen att de av andra skäl

ändå hade måst göra så - men vi var ändå omkring 50, som fick smaka på en särdeles vältillagad röding med nypotatis, smakrik skaldjurssås och en sparrisstjälk som dekor (det är fö en ständigt återkommande Heimdallfråga hur en restaurang med så begränsade personalresurser som Översten nästan alltid kan servera så god varm mat till så många på så kort tid).

Efter sedvanligt livligt mingel meddelades inledningsvis vid måltiden att det var okänt vad som förorsakat dagens mässfall liksom om den tilltänkte talaren vore beredd att komma vid ett senare tillfälle. Innan det så skålades för Heimdall, hälsades därpå som sed är dagens gäster särskilt välkomna, ålänningen **Patrick Donner**, pianisten **Tomas Johnsson**, civilingenjören **Per-Erik Molander** och redaktören **Ulf Sundberg** liksom nyblivne medlemmen och barnkardiologen **Ulf Wettrell**.

Kvällens anförande kom alltså att handla om Tolkskolan i Uppsala, tillkommen 1957 under kalla kriget och ju under årens lopp av och till omgiven av en nimbus av mystik, hemlighetsmakeri och skandalskriverier.

Inte minst lyftes fram skolans legendariske lärare under dess drygt första 30 år, så småningom filosofie hedersdoktorn vid Uppsala universitet **Sigvard Lindqvist**, enligt talaren inte bara en suverän polyglott utan också en sann polyhistor och av alla hans 937

fullföljande elever aldrig omnämnd annat än som ”Sigge”.

Talaren gjorde gällande att nog ingen annan enskild person haft större betydelse för det svenska samhället under nittonhundratalets senare del och framöver än just Sigge ”genom den drillhårda skolning han bestod hundratals framtida samhällsbärare och de kulturella och humanistiska vyer han öppnade för dem”.

Till Tolkskolan rekryterades värnpliktiga som i allmänhet utan några som helst förkunskaper skulle lära sig inte bara ryska på mindre än ett år. De skulle också få med sig så mycken militär taktik, strategi och organisation att de i ett skarpt läge antingen själva skulle kunna förhöra krigsfångar eller på ett begåvat sätt tolka sådana förhör. Härtill krävdes också dels god kunskap om den kultursfär i vid mening som de förhörda kom från, dels så mycken militär disciplin och allmänt militärt folkvett att de rekryterade så småningom skulle kunna befordras till officerare, låt vara i ett slags lightversion som betecknades ”civilmilitär”.

Vad blev det då av dessa Siggas 937 pojkar?

Jo, t ex 22 advokater, 40 ambassadörer, 11 arkitekter, 35 journalister och 114 professorer. 225 av de 937 promoverades till doktorer av skilda slag - i en årgång

blev det exempelvis så småningom tio filosofie doktorer. I det sammanhanget framhölls i förbigående vår lokala Malmö Latinskola som rekryteringsbas. Från en enda klass - talarens (!) - kom två elever till Tolkskolan i Uppsala och två till den än hemligare signalspaningstolkskolan i Barkarby, ett ganska svårslaget rekord.

Några namn som nämndes från de tio första årgångarna i Uppsala var nyligen avlidne översättargiganten **Hans Björkegren** och tidigare Heimdall-gästen **Lars Lönnroth** tillhörande den allra första årgången, mångårige Moskva-ambassadören **Sven Hirdman** och Malmö-sonen **Thomas Polfeldt** från den andra och från den tredje Heimdall-gästen från i våras **Peter Jagers** och Malmö-sonen **Stig Wandén**. I den fjärde, som var ovanligt bråkig, fanns Nordea-chefen **Hans Dalborg**, Johnsson-koncernens **Göran Ennerfeldt**, universitetsrektorn i Stockholm **Gustaf Lindencrona** och journalisten, tillika pressombudsmannen PO **Olle Stenholm**. Bland talarens egna kurskamrater framhölls tidigare, resp framtida Heimdall-gästen **Anders Palm** och **Magnus Ljunggren** samt den enligt Sigge bäste av alla hans pojkar, bolagsjuristen **Torvald Ranta**, också under fredstida simulerade förhållanden bokstavligen fullständigt oemotståndlig som förhørsledare. Kullen året efter innehöll Nobelstiftelsens förre chef **Michael Sohlman** och i de därpå följande två fanns journalisterna **Fabian af Petersen** och **Stig**

Fredriksson. Årgången 67/68 slutligen var ovanligt välfylld med kändisar som ambassadören **Hans Adén**, journalisten **Lars Borgnäs**, ekonomen **Lars Calmfors**, författaren **Horace Engdahl**, statssekreteraren **Gunnar Lund**, ambassadören **Johan Molander** och finansministern **Erik Åsbrink**.

Kvällen avslutades med besked att det blir sång av Heimdall-bröder den 10 oktober, då **Magnus Ljunggren** talar om specifikt rysk kultur, att **Erik Penser** liksom MFF-ordföranden **Håkan Jeppsson** ställt i utsikt att gästa Heimdall till våren samt upplysningarna att Idun i Stockholm ordnar en utflykt till "nybyggda Kungl. Musikhögskolan" den 28 september, medan Gnistan i Göteborg den 3 oktober har professorn i nordiska språk **Bo Ralph** som föreläsare med ett ämne som "meddelas i kallelsen" - som medlem i Heimdall får man ju delta också i brodersällskapens evenemang.

Högst sällskapliga hälsningar

Frank Orton
Ordf